

“ఇరలి బిడయ్యా ప్రైఫేసర్, ఇదువరేగూ మనస్సన్న యారూ నిబిరవాగి డిష్టో మాడల్స్ ఆగిల్, విజాన దళ్ళికేంద జాన్నద ప్రకార మనస్సన మేదుని శేకడ ఎరదరింద ఎరడూవరే భాగదమ్మ మాత ఉపయోగశ్శ బరుత్తుదంతే. జగ్తిన ఆక్షయ బుద్ధివంతరేనిసికోండవర మేదుగూ మాక్షిమమ్ శేకడ మూరహమ్ మాత ఉపయోగవాగుత్తదంతే. జగ్తిన ఎల్లా థియరిగళు, సిద్ధాంతగళు కల్పనగళ మత్తు అవగళ పరిశ్శగళ ఆధారద మేలి కట్టిదంఘపుగాలే. స్కేలాలజియ థియరిగళూ అష్టే. అదిరలి, లండ్స్నింద న్న పైండో మృత్యుంజయ బెలగ్గే ఎంటు గంటేగే పోనో మాడిద్ద. న్న షిచో. డి. స్మృఢేంచో నిధి అలోఘ్నంపర్ బగ్గే తుంబా హేళిద...” నాగరాజ మూలికియవర మాతుగళన్న మధ్యదల్లియే తుండరించి, “ఆరె, మూలికి ఎంథా కో ఇన్నిదేన్నో నోదు. అనేక వఫాగళ నశిల న్న యావుదో ఏపయుఛే అవగణ్ణ తుంబా నేనపు మాడికోండే. రాత్రి కూడా నేపాదటు. లండ్స్నిస్తీద్దు లంతా, షిచో. డి అవాడ్స్ ఆద మేలే అడ్డస్ను, పోనో నంబర్ ఏనూ కోట్టిరల్లు. తుంబా మహత్వాకూంటియాగిద్దులు. హేదీద్దులుతే కగ్.” కుతూహలదిద కేళిద్దరు ముగ్గేది. “నీను తుంబా కేళ్ళాగి మూవో ఆగ్రిద్ద. యునివెసిటిలి న్న మత్తు అవగ బగ్గే ఏనేనో కెట్టుద్దాగి మాతనాడికోల్చిద్దు. నిజాన హేళ్లు.” నాగరాజ మూలికియవర మాతుగాలే స్వల్ప గలిచిల్గొండ ముగ్గేది, “ఏను హేళ్లేకు అంత తోట్కు ఇల్ల మూలికి. నీను హేళిద్దు నిజాన. అదక్కే నాను కేళ్ళిరోదు మనస్సు ఎంప వస్తు హేగిత్తేదే మత్తు దేహద ఎల్లా పాటుగళల్లు అదు సంచరిసుత్తదా ఎందు.” ముగ్గేదియవర మాతుగళు మేతువాదవు.

అప్పురల్లి రిఖిష్టున్న మావిన హణ్ణన్న కోయ్యు ఒందు తట్టే తుంబా తందిట్టెద్దులు. “నమ్మ తోట్కే తోట్టియ్యా ప్రైఫేసర్. ఆగానికో హణ్లు, కేమికల్ ఫీల్...” ఎందు హణ్ణన్న హోళ్లన్న బాయిగిట్టుకోండు, “తుంబా చన్నాగిదే మూలికి, అంతా కేమిష్ట్ ప్రైఫేసరిగే కేమికల్ పీ హణ్లు తీనిస్తూ ఇదీయి. కెలవు కేమికల్ జీవ జంతుగళన్న బదుకిందరె, కెలవు హోల్లుత్తువే. అదిరలి న్న పైండో మృత్యుంజయ నిధి అలోఘ్నంపర్ బగ్గే ఇన్నేను హేళ్లు.” ఎంయో సుఖి నిధిద్ద దేహద బగ్గే ఎష్టోందు కుతూహలు! దేహగణిదలే మనస్సగళు సుఖి, సంక్షేపించిన్న పదేయపుదు మత్తు vice versa.” న్న సంజే నాల్గు గంటేలే నేఱు బిగిదుకోండు ఆత్మక్షే మాడికోండలంతే. పూలిసరు అవగ అమరికనో గండన్న అరేస్ట్ మాడిద్దూరంతే. తండె తాయి మత్తు అణ్లే ఇరోద్దుండ ఇహోత్తు హ్యోరదు గంటేగే అణ్లే లండ్స్నినల్లే శవ సంస్కార మాడ్దురంతే. ఫామాసటికల్ కంపనీ ఐపనో మాడి తుంబా చన్నాగి బింసో ఎస్టోబిపో మాడిద్దంతే. నీను ఇవోత్తు ఇణ్లేగే బందిద్దరింద ఈ ఏపయి హేళ్లే. ఇల్లదే ఇద్దిన్నే మరేతే హోగుత్తిత్తు నోదు.” ఎందు కోనేయ మావిన హణ్ణన్న షిష్టస్ను బాయిగిట్టుకోండిద్దరు. క్షుణ బేష్ట్సిబిద్ద ముగ్గేది, “ఆత్మక్షే మాడికోళ్లో ఏనేల్లా మాగోంపాయగాల్దురు. అనాది కాలదింద ఇప్పుత్తినపరేగూ జగ్తినాద్దత జన నోగే శరణాగుపుదు ఏతక్కొన్న.” సావరిసోండు నుడిద్దరు. “ఆత్మక్షే యావాగలూ సదనో తిమాఫన ఆగిరుపుదిల్ల. ఆత్మక్షే మాడికోళ్లు వ్యక్తి మోదలు ప్రపరేతనో మాడికోండిరుత్తానే. అంధ ప్రపరేతనో మాడికోండవర నేణగే